

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби М.Ј.

кога заступа пуномоћник адвокату из Земуна, против решења Повереника за информације од јавног значаја Републике Србије, број: 07-00-01669/2006-03 од 20.12.2006. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 21.5.2008. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је предлог тужиоца за оглашавање ништавим обавештења Градског судије за прекршаје у Београду, број: 11-122/05-2173 од 07.11.2005. године и бр. 11-112/06-91-1 од 23.1.2006. године, као неоснован.

У тужби којом спори законитост решења туженог, тужилац наводи да је погрешно тужени када је сматрао да обавештења за која је поднео предлог туженом да се огласе ништавим по члану 257. став 1. и 4. Закона о општем управном поступку, не представљају управне акте којима се одлучује о правима и обавезама тужиоца, јер је њима повређено његово право на приступ информацији од јавног значаја. Како је закон повређен на његову штету, предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени је у одговору на тужбу оспорио наводе и навео да остаје при разлозима из образложења оспореног решења. Предложио је Врховни суд Србије тужбу одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу као и списка ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Из чињеничног стања утврђеног на несумњив начин у управном поступку произилази да је тужилац дана 14.10.2005. године, поднео Градском судији за прекршаје као органу власти, у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, захтев за издавање фотокопије документа који

садржи име и презиме судије који је био замена одсутне судије Снежане Алексић и пред којим је одржано рочиште у поступку I-41-Уп. бр. 25415/03 Градског судије за прекршаје, дана 22.6.2004. године.

Својим дописом бр. 11-112/05-2173 од 07.11.2005. године Градски судија за прекршаје је, поступајући по овом захтеву, обавестио тужиоца да не може да достави документ који садржи тражену информацију. Након тога тужилац је изјавио жалбу Поверенику за информације од јавног значаја 09.11.2005. године, по којој је тужени донео решење бр. 07-00-00274/2005-03 од 10.12.2005. године којим је наложено Градском судији за прекршаје у Београду да без одлагања, најкасније у року три дана од дана пријема тог решења, достави тужиоцу, преко пуномоћника, фотокопију документа који садржи име и презиме судије у замени, који је поступао у предмету I-41-Уп. бр. 25415/03 дана 22.6.2004. године, док је ставом 2. обустављен поступак по жалби

М.Ј. због недобијања тражених информација по захтеву поднетом Градском судији за прекршаје у Београду 14.10.2005. у делу који се односи на захтев за добијање фотокопије документа који садржи назив, број и датум документа којим су прописана овлашћења судије у замени пред Градским судијом за прекршаје. Ставом 3. је наложено Градском судији за прекршаје у Београду да о извршењу решења обавести Повереника у року од седам дана од дана пријема тог решења.

Након тога Градски судија за прекршаје је, поступајући по решењу Повереника, обавестио тужиоца актом бр. 11-112/06-102 од 23.1.2006. године о томе, да није у могућности да достави копију документа из решења Повереника од 10.12.2006. године.

Имајући у виду наведено, Врховни суд Србије је нашао да је тужени правилно одлучио када је одбио, као неоснован, предлог тужиоца за оглашавање ништавим обавештења Градског судије за прекршаје, као органа власти, од 07.11.2005. и 23.1.2006. године. Ова обавештења немају карактер управних аката којима је одлучивано о правима и обавезама тужиоца, у ком случају би било могуће да буду предмет оцене по чл. 257. Закона о општем управном поступку.

Обавештењем од 07.11.2005. године се не одлучује о праву на слободан приступ информацији од јавног значаја, јер је о том праву тужиоца одлучено решењем Повереника од 10.12.2006. године и наложено органу да достави тужиоцу тражену информацију. Ово обавештење се ни на који начин не може сматрати решење донетим у ствари из судске надлежности, да би у смислу чл. 257. ст. 1. тач. 1. Закона о општем управном поступку било ништаво. Поред наведеног ни обавештење од 23.1.2006. године, које је достављено у извршењу одлуке Повереника од 10.12.2006. године није акт донет у поступку који се може покренути и водити само по захтеву странке у смислу члана 116. Закона о општем управном поступку, да би се такво обавештење сматрало ништавим у смислу чл. 257. ст. 1. тач. 4. Закона о општем управном поступку.

Због тога се наводима тужбе не доводи у сумњу правилност оспореног решења, а посебно наводом да се доношењем оваквих обавештења одлучује о тужиоцевом праву на приступ информацијама од јавног значаја, јер је управо одлуком Повереника од 10.12.2005. године, о том праву одлучено. Осталим наводима тужбе не доводи се у сумњу правилност оспореног решења.

Како је Врховни суд Србије нашао да закон није повређен на штету тужиоца, применом чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), тужбу је одбио и одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ
дана 21.5.2008. године, У. 626/07

Записничар,
Вера Маринковић, с.р.

Председник већа - судија
мр Јадранка Ињац, с.р.

ЖК

